

שאול וויסמן - איננו

דברים לזכרו

יוסי פישלר

שורות אלו נכתבות בשבוע שבו אנו קוראים בתורה את פרשת "קורח" העוסקת במחלוקת שבין קורח ואנשיו ובין משה ואהרן.

הכלל שקבעו חכמינו ז"ל בקשר למחלוקת הינה, כי ויכוח אידיאולוגי ועקרונני הינו ויכוח לשם שמים ומותר, ויכוח על רקע אישי ואינטרסנטי אסור.

התורה אינה מלמדת אותנו שניתן לקיים מחלוקת, אבל יש לקיים אותה תוך נטרול שנאה ואמוציות אישיות.

בית המדרש אמור להיות זירה לקיום מחלוקות, שבו נשמעים ויכוחים והצעות בנסיון להגיע ולברר את האמת והצדק; יש ערך לריבוי השיטות ולחשיפת הדרכים השונות להגיע אליה.

חברנו שאול וויסמן (קשה להתרגל לומר ז"ל) היה משמאי המקרקעין המעטים אשר לא ניתן היה להתעלם מדעותיו אשר הוצגו תמיד בבהירות, תוך עמידה על העקרונות המקצועיים גם אם לא הסכמת להם תמיד היית צריך להתמודד איתם.

שאול ז"ל, היה בין השמאים אשר זכות הקניין היתה נר לרגליו והוא היה מהמובילים של זכות הפרט, אצטט כאן חלק ממסמך עבודה אשר הגיש מיוזמתו לכנסת בעקבות פס"ד "הורביץ" והתיקון לפקודת ההפקעה: " הפטור הגורף שנטלה לעצמה המדינה מאחריות לפשרה (לנזק המכוון שהיא גורמת) על מעשה שעשה מתוקף ועל פי דין מתשלום פיצויים.... מיום ההכרה בזכות הקניין בזכות יסוד חוקתית מוגנת הוא פטור בלתי חוקי בעליל" ובהמשך "אני טוען, כי הגיעה השעה לעגן בחוק יסוד או במסגרת חוקה את

אחריות המדינה להשבה....”

שאל, כמו כל אחד מאיתנו, ידע עליות ומורדות, אבל לרגע לא היה ספק בכושר הניתוח שלו, ביכולותיו המקצועיות ובחשיבה הייחודית והמיוחדת שהביא לכל נושא.

כאשר שאל התבטא, או עלה לדבר באיזה נושא, ידעת תמיד, כי תשמע משהו שונה, משהו מזוית שבוודאי לא חשבת עליו.

קשה לדבר על שאל בלשון עבר - ידענו אמנם על מצבו הבריאותי, אבל נדבקנו באופטימיות ובחיות שהקרין דווקא מתוך כאב; היינו בטוחים, כמו שגם הוא האמין, כי נמשיך להנות עוד שנים מיכולותיו, מהתבונה ומהצורה שבה התייחס לכל נושא גם אם לא חשבנו כמותו ולעיתים אילו היינו ברי פלוגתא שלו.

מלמעלה רצו כנראה אחרת, אולי דווקא רצו בר פלוגתא אשר יהיה "איפסי מסתברא" ויכהן בכל נושא מזוית ראייה שונה ועם חשיבה אחרת.

אנו נתנחם אולי בכך ששאל חי חיים שלמים ומלאים גם מבחינה אישית וגם מבחינה מקצועית.

למירה, למשפחה נאמר שמורשתו של שאל דווקא בשל היותו שונה ומיוחד תישאר איתנו ובחלל שנוצר בהסתלקותו נרגיש עוד הרבה הרבה זמן.

ת.נ.צ.ב.ה